

Szerkesztőség:

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Bérmennetleveleket csak ismert
kézzel fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.**Kiadóhivatal:**

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjazás szerint.

Egyes szám 6 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenik hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz havi	
Egyes évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy hónapra	1 fr.

Vidékre postán küldve:

Egyes évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy hónapra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

A hazafiság, mint tudomány.

Budapest, márcz. 27.

Minél inkább tudnunk a világ folyását, annál inkább rá kell jönnünk amaz elvitázhatatlan igazságra, hogy: a hazafiság tudomány. Eppen olyan tudomány, mint a hadvezérlés, a diplomácia és a politikai tudomány. Tudnunk kell mindenképp, hogy mikor milyen posztot kell foglalnunk, mikor kell hadat üzenünk, támadnunk, avagy vesztegelnünk, plane visszavonulnunk? Hogy mikor mi árt és mikor mi használ? Sikra kell-e szállnunk érdekeink mellett, avagy körül magunkat sánczolnunk? Azt kell-e tennünk, ami jól esik, vagy a mit a körülmények parancsolnak? sat. Szóval a hazafiság tudománya egy valóságos encyclopaedia, melyhez a kulcsot a sok gondolkodás és tapasztalat adja meg, hogy adandó alkalommal hol kell felütni, hol kell tanulmányozni.

De hát mindenre csak lassan-lassan jön rá az emberiség, s a mint én tudom, eddig azon hitben élünk, hogy a hazafiság nem a fejben van, hanem a szívben s éppen azért minden ember tud hazafi lenni. Pedig nem áll. A hazafi igen is, minden ember tudhatja szeretni, de hazafinak lenni, vagy hazát szeretni, olyan különböző két dolog, mint vallásosnak, avagy papnak lenni; perelni, avagy ügyvédek lenni. A laikus hazafi éppen oly veszedelmes tényező, mint a zug prókátor, éppen azzal vesztetheti el a pert, a mivel a legjobban véli védelmezni.

De hogy hosszadalmas ne legyen, a hazafiság tudományának részleteiből boncolásztól tartózkodni fogok, s csak annyit jegyzek meg: hogy nem mind arany a mi fénylik, s nem kell oly nagyban rajongani minden után, a mi tetszetősnek néz ki.

A magyar vezényszó és hadsereg, ez igen-igen tetszetős és hangzatos valami, pedig nem hiszem, hogy a hazát nagyobb veszedelem érhetné mai napság, mint az, ha a magyar vezényszó a közös hadseregbe is bevitetné. Nem azért, mert talán magyar vezényszóval nem lehetne boldogulni, hanem azért, mert a tisztán magyar elemet kivéve, ami az egész hadseregnek talán egy-ötöd részét képezheti, oly visszatüszést szülne, oly széthullást és széthúzást

okozna, hogy a magyar vezényszó ennek a bajnak még csak egy részecskéjét sem tudná kárpótolni.

Kérem alásán! Nem az a mi feladatunk, hogy a hadsereg közé minél több választóvizet öntsünk, hanem, hogy minél inkább egygyé forrasszuk, összetartsuk. A német vezényszó, ez már meg van szokva, összetartó kapcsolánt használta évszázadok óta, tessék most már ezt megfogadni a nemzetiségi ágaskodásoknak korszakában. Akár egy állatsereglet vasaitót nyissák fel, akár ezt a kapcsot vegyék le a hadseregről. Egyszerre annyi fél fog szedelőzködni, ahány elemből van alkotva. És ahol a bábeli nyelvzavar beáll, ott a fegyver is megszűnik.

Az az ember, aki ma azt mondja, hogy ő a közöshadsereg vezényszavának megfogadását lelkiismeretére merné venni: az vagy nem mond igazat és csak ellenzékiességből beszél, vagy nem tudja, hogy mit beszél. Egy olyan operatio lenne ez uraim, mint a siami ikrek kettéválasztása. Lehet hogy kiállnak, de lehet, hogy nem. Azt hogy így megvagyunk, azt látjuk és tapasztaljuk, de hogy amugy meg lennénk-e? Kilencvenkilenc ok beszél ellene és csak egy mellette: a chauvinismus.

Az egyetlen haszon, a mi reánk a magyar vezényszóból háramlanék annyira lenne, hogy a tisztnek nem kellene németül tudniok. És vajon mi nagy nyereségünk lenne ebből? Nem jobban szeretem-e, ha a fiam németül is tud, mintha nem tud? És ha a cseh, a lengyel, a szerb, a horvát, a tót, sat. megtudja tanulni, hát csak mi nem tudnók?

Meg vagyok róla győződve, hogy mióta Ausztria-Magyarország német nagyhatalom lenni megszűnt, ő Felsége szivesebben látná a hadsereget magyar, mint német vezényszó alatt. Miért éppen német alatt, egy nagy németbirodalom mellett? Miért affektálná a németiséget a mi birodalmunk, mikor nem az? Avagy miféle privilegiumai vannak ma már itt, a németeknek? Higgyék meg önk uraim, hogy semmi! Hogy a hadsereg németisége sem valami szerelmetes „miatyanék” hanem egyes egyedül kényserűség, amitől nem lehet megszabadulni, ma legalább még nem.

Hát miért fessegetni az olyan dolgot, miről nem tehet senki. Avagy csak azért bolygatják, mert hát kedvük tartja? Mert hazafiúi kötelesség-

nek képzelik? Véghetlenül nagy tévedésben vannak. Határozottan hazaellenes dolgot cselekszenek. Ezer millió rubellel ér az fel, amit önk ingyen akarnak megcselekszteni a muszkáknak.

De hát persze azt hiszik, hogy mert mi „kormánylap” mondjuk ezt, hát az ellenzéki lapoknak van igazuk. Nincs! Isten és ember előtt nincs! Olyan sötétségben, olyan mélység előtt áll az egész ellenzéki frequentia, hogy megborzaná tőle, ha úgy látna amint mi, elfogulatlan tiszta szemmel látjuk.

G. B.

Vámszerződés Romániával. A Romániával kötendő kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalások már újabb kezdeteket vesznek Bécsben. A román kormány képviselői a pedig Cantacuzeni, a román államvasutak vezérigazgatója és Protopopescu, az egyetemes vasúti főigazgatója, a kik már az első tárgyalásokban is részt vettek, továbbá Aureliani volt miniszter Ghika Gergely herceg szombaton Bécsbe érkeztek, hogy a magyar kormány részéről Lipthay miniszteri tanácsos és Mihailovics osztálytanácsos követték őket. Minthogy Ausztria-Magyarországnak összes szerződési propositiói má jó idő óta ismeretesek a román kormány előtt, most ennek viszont javaslatai várhatóak. Ha azok kihatást nyújtanak a meg egyezésre, úgy legközelebb Matlekovics államtitkár is felutazik Bécsbe, hogy részt vegyen a tárgyalásokban.

Az osztrák urakháznak vámuügyi bizottsága — mint Bécsből értesülünk, — tegnap tartott ülésében elhatározta, hogy a vámtarifa módosításáról szóló törvényjavaslataknak 4. szakaszát oda változtatja, hogy a törvény ez év június 1-én lépjen életbe.

A „Budapester Correspondenz” e hírrel kapcsolatban írja: A „Fremdenblatt” ama megjegyzése, hogy a vámtörvény életbe lépésétől szóló tudósítás korai volna, helytelen. Nem is említve azt, hogy a törvény kihirdetése a törvény életbe lépésétől még semmi esetre sem egyértelmű, mint azt a „Fremdenblatt” állítja — hisz a kiegyezésre vonatkozó összes többi törvények is a vámuovellával, egyidejűleg fogtak kihirdettni s mégis csak az 1888-ik év január 1-én lépnek életbe — az iparnak és kereskedelemnek bizonyára érdekében értesülni az új vámuovella életbe lépésének időpontja felől és az osztrák urakháznak vámbizottsága nem is habozott a terbevetett életbe lépéti időpontot a javaslathoz felvenni.

Mit mondott a honvédelmi miniszter?

Néhány lap azt állította, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter a nála járt egyetemi hallgatók küldöttségének adott válaszában többek közt azt is mondta volna, hogy ő csak azon magyar embert tekinti műveltnak, ki a német nyelvet is bírja. A „Bud. Corr.” illetékes helyről annak kijelentésére jogosított fel,

rölmény, t. i. ő is négykézláb helyezte vágtá magát.

— No Já... János, hát nem segítse — nyöszörgött tovább Mihály gazda.

János gazda a kerítés felé fordítá arcát s látván, hogy az még mindig áll, nem akarta mondani, hogy eldől mellé a kerítés, hanem így válaszolt:

— Szüppedünk, Mihály, elnyel a nagy békebiró, már a kezem se látszik ki belőle. Mihály gazda komája felé fordítá fejét, s megpillantá annak is nem épen irigylésre méltó helyzetét.

— A... azt hiszem én János, — motyogá magában — tisztességesen bekeresztelkedtünk a „Becsal”-ban.

Egy pár hasonló szellemességgel vigasztalt meg egymást, s aztán nagy erőlködést vittek végbe, s végre nagysokára, teljesen össze „békebiróz”-va, öv. Nagy Mártonné asszonyom léckerítésre segédelmével feltápaszkodtak.

— De... de, már most, el nem eresztetek — dühöngő János gazda.

— Éu sem — kontrázott Mihály koma.

A léckerítés szerencsére nem akart véget érni, s így nagy ügygyel-bajjal elérték a szomszéd házat, mely a János komáé volt.

A hold kajánul pislogatott a két jámborra; mintegy kedvét látszott tölteni szomorú, ingatlag sorsukon.

— Te Mihály, — szólott János gazda, amint a kapuba fogódzkodott, monddok én te nekéd valamit.

— Csak ki vele — motyogá Mihály koma.

— A... azt beszélik, hogy nem szeret engem a feleségem.

— A... a bizony, igazad van — motyogá Mihály koma — az enyémről is azt mondta a Samu árendás.

— Tudod-e, mit monddok magában — dadogá tovább János gazda — próbáljunk ki

hogy ezen közlemény teljesen alap-talan. A miniszter beszéde folyamában azt mondta, hogy felfogása szerint a mai világban a műveltség egyik kelléke egy idegen nyelvenek, például a németnek, vagy francziának ismerete.

Ezzel kapcsolatban felemlítjük még, hogy az országgyűlési szabadlevél párt vasárnap délután félhétkor tartott értekezletén Fejérváry b. honvédelmi miniszter előadta azon válasz tartalmát, melyet Meszlényi Lajosnak a egyetemi ifjuság küldött és a ennek adott válasz kérdésében tett interpellációjára adni szándékozik. Az értekezlet a választ tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

A szesz-monopoliumról.

(Befejező közlemény.)

Ha az adótel a szabadtermelési verseny fenntartása mellett emeltetnék és ezt egy magasabb export praemiummal egyensúlyozni szándékoznának, ez esetben az előbb valószínűnek felállított, legkevésbé sem kedvező eredményhez jutnánk, első sorban valószínűleg a külföldi verseny államok az export kedvezményért hasonló eljárás által ellensúlyozná a még magasabb adónak a fogyasztóra való áthárítását ismét lehetetlenné tennék és a termelőkre csak a magasabb adó terhe sulyosodna. Az adó egyenlőtlenségének kiegyenlítése jelenleg különösen Ausztria érdekeibe ütközik, e részről megfelelő meg egyezésre számítani nem lehet; ép oly kevésbé gondolható, hogy egy a termelők részéről elhatározandó önkényes termelési kisebbitéshez, az adott viszonyok között Ausztria hozzá járulna és habár ideiglenesen, az az egyedüli mentő eszköz a biztos pusztulás ellen. Ennek hátránya épen abban rejlik, hogy az osztrák mezőgazdasági termelés ehhez hozzá nem járulhatván, ezek termeléseiket azon biztos kiállításban meg emelhetnék is, hogy a nálunk elzabavott nagyobb kereslet remélhető üzleti előnyeit versenyünk által illusztrussá tehetnék és azáltal oly harez teremtetnék meg Ausztria és Magyarország között, mely mellett mindenesetre mi lennénk hátrányban.

Mindenekelőtt a pénzügyileg kielégítő megadótatás elvől kiindulva, első sorban jogosultnak látszik, hogy a nálunk a többi államokhoz képest kisebb megadótatása a szesznek — felemeltessek annyira, az a kincstárnak megfelelő adójevedelmét biztosítsa; továbbá elkerülhetetlenül szükséges, hogy az ez idő szerinti egyenlőtlen megadótatás a mezőgazdasági és nagypari szeszgyártás között mindkét felvételének biztosítása mellett megszüntetessék, a közegészségügyi érdekek megvédessék, a termelés a szükséges arányához képest korlátoztassék, az ipari célokra felhasználandó szesz az adótel mentesítessék, ez által a termelés emeltessek, végre mint legfontosabb ok, hogy a regale jog megváltatásának alapja megrettessek.

Amiből az ipari tevékenységnek a közgazdasági fejlődés történelgi szerint igazi talaja a szabadverseny, mely mindenütt a fejlődés legsikerebb eszközének bizonyult, e

*) Lásd az „Aradi Közlöny” 86-ik számát.

az asszonyokat. Eredj te ma én hozzám hálai, én meg megyek te hozzád.

— Fura dolog! — motyogá Mihály koma.

— Aztán ha a te feleséged engem meg nem csókol, akkor téged szeret; ha pedig az enyém téged meg nem csókol, engem szeret. Na, ugy-e jó lesz?

— Jól van János — válaszolt Mihály koma — ha megcsókolasz, nem szeretesz, ha meg nem csókolasz, hát — nem csókolasz — füze tovább Mihály gazda a bőles tervet.

S minthogy szomszédok voltak a kapuk is egymás mellett valának, — a véletlen csodálatos közreműködése mellett felcserelek a kapukat, — mert máskülönben alig hihető, hogy akkori állapotukban felismerhették volna.

Nézünk legelőbb is Mihály komát.

Nagy nehezen bebotorkázott a pitvarba, s épen nyitva lévő a szoba ajtaja, bezuhanott oda.

A nagy zajra felébredtek a János koma felesége és anyósa. A nagy borszag, s a szégszard motyogás azonnal elárultak, hogy a János gazda alkalmasint megint el van látva alaposan.

A nevezett asszonyok azonnal leugráltak ágyaikról, s a hold világa mellett álmos szemmel megpillantották a vált János gazdát, ki éppen arczal a föld felé talált elesni.

Megesett rajta a szívük s egyesült erővel a „vaczok”-ra vonszolták Mihály komát, ki aztán egész reggelig úgy feküdt ott, ahogy oda tettk.

Természetesen, ha véletlenül józan eszénel van Mihály koma s nem alszik el mindjárt, hallhatott volna olyan kukliprédikációt, amint talán életében sem hallott. Elmondta az anyós lumpnak, betyárnak, részegesnek, meg a jó isten tudná mifélenek, szemére hányta, hogy ő nem azért adta hozzá a leányt, hogy az folyton sirjon-rijiion, mert az ura részeges; aztán el kezdte fenyegetni,

szesziparra nézve az állam befolyása, illetőleg annak gyámkodása oly fontos okokkal támogatható, melyek még a szabad verseny elősségére vonatkozó nézetek felett is győzelemre jutnak. A szeszipar ugyanis nem önálló ipar, hanem akár mily irányban is fejlődött legyen, akár a szorosra vett gazdasági ipar, akár a nagy ipar alakjában legyen képviselve, oly benső kapcsolatban áll az ország gazdasági termelésének érdekeivel, hogy csak helyesítható államgazdasági politikának mondható, ha az állam fensőbbjei jogait ez ipar alakulására kiterjeszteti. E szemponton kívül az állam költségbevonhatlan jogköröbe tartozik az is, hogy oly fogyasztási cikkt termelését, mely a nép erkölcsi és közvetve anyagi érdekeire is nevezetes befolyást gyakorol, ez érdekekkel megfelelőleg szabályozni törekedjék. Nincsen semmiféle ipar, melynek termelése a gazdasági érdekek és a népiélet veszélyeztetése között oly feltűnő ellentétet mutatna, mint éppen a szeszipar és hiszen éppen ezen ellentét túlságos elhatárolkodásának megállítására szolgál, lényegileg a szesz megadótatása pénzügyi igényt generál, a szeszre nézve pusztán és egyedül az annak fogyasztásából következethető káros hatásokra vonatkozik vissza. Ha tehát elismerjük, és el kell ismerni, hogy a szesz megadótatása a jelzett irányban államgazdasági és politikai motívumokra alapítható, annak indokolt-ságát sem vonhatjuk kétségbe, hogy az államnak gazdasági és politikai szempontból nemcsak joga, de egyenesen feladata a legelőkeltebb systemát létesíteni, mely az állami érdekek teljes összeegyeztetését biztosíthatná.

A termelés alakiására, jelesül arra, hogy az ipar abban az alakban fejlődjön, mely az ország vitális gazdasági érdekeknek legelőkeltebben megfelel, az állam, az adórendszer útján gyakorolhat ugyan befolyást, de az oly experimintatív állami actio, melyre nem egyhamar vállalkozhatik az ország kormánya, legkevésbé ott, hol a gazdasági érdekeknek a szeszifőzés iparával való kapcsolatba hozatala ugyszólván erőszakosan kelle, hogy fejlesztessék, a hol a mezőgazdasági feladatokat meg felettébb szétágazók és a hol egy új irányú productív cathogoria megteremtése kedvéért létező nevezetes gazdasági értékek kellene pusztulásra kárhoztatni, melyek bár nem is a legmegelőkeltebbek a gazdasági érdekek szempontjából, de elvégre mégis sok tekintetben összeférhető azokkal és melyek megsemmisítése közgazdasági szempontból mindenképpen csak veszteségnek lenne mondható.

Ama meggyőződés alapján, hogy az államra nézve a gazdasági termelési érdekeknek megóvása szempontjából semmi esetre sem lehet közönyös, hogy a szeszipar sorának alakulása minő kihatással van ez érdekekre és hogy az ipar körében a kereslet és kínálat közötti viszony befolyásolása minő veszteségekkel járhat a gazdasági productióra nézve, megközelíthetetlen logikával következtethetünk az állam gazdasági politikájának ama jogosultságára, hogy a szesz-ipar sorát egyrészt védszárnyai alá vehesse, más részt annak káros irányokban való fejlődését megakadályozhassa. Ott, a hol az ipari tevékenység nagy államgazdasági értékek veszendőbe jutásának lehetőségével jár együtt, mint a hogy ez a szesziparnál tapasztalható, ahol

hogy haza viszi a leányt és még akkor is folyton átkozódott, mikor már ismét a dunyhák közé temetkezett. Most a menyecske kezdte rá; — mig beszélt, folyton pityergett. O — ugymond — nem gondolta őt ilyennek, mikor férjhez ment hozzá, nem is fogja ő ezt az életet ő mellette kibírni, itt hagyja legközelebb, el fog válni tőle, így, meg úgy!

Hanem ne gondoljuk, hogy a János gazda küllömb fogadtatásban részesült; az ő sorsához még az a szerencsétlenség is járult, hogy nem lévőn oly tökérszeg, mint Mihály komája, jó részben végre hallgatta a Mihály koma feleségének szitkolódásait.

A midőn bebotorkázott Mihály komája portájára s bedőlőleg a pitvarba, a menyecske már jóval előbb hallván a falhoz verődést, ráfordította a kulcsot a szobaajtó zárjában. János gazda ezt nem tudta s be akart a szobába nyitni.

— Nem eresztetek be részeges gazember — szólott a Mihály gazda feleség, nem épen válogatott kifejezésekben, — hálj a pitvarban, én nem fogom a te boros lehelletedet egész éjen át szagolni. Hát illik az, hogy már egy hét óta minden este részegen jössz haza? Így pocskókolod el a pánzt, te éhenkórász? Nem sokára kipusztulsz már mindenből, te lump, te... Elmenj attól az ajtótól, ne zörgess, mert isten úgy se megnyujtózhat!

Igy pattogott a tüzről pattant menyecske, hiába csillapítá édes apja, a ki szintén velük lakott, nem ért semmit, csak olaj volt a tüze minden szava.

Másnap hajnalban természetesen volt nagy meglepetés mind a két házánál. A csöret legelőbb a János gazda anyósa vette észre. — Uccuz ennek se kellett több, azonnal lerángszigálta a vaczokról, a szemeit dörzsölő paraszt Don Juánt, s karjánál fogva kivetette a garádjához.

— Verébne ifasszony, — kiabálta át a

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója.

(Márczius 28.)

Féltékeny férjek.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározója —

Megható képet nyújt Kakas község nagy utcájára, ha ama bizonyos áprilisi holdvilágos estén végig néztünk rajta, melyen történetek lejtászódik. Nem akarok ugyan értekezést írni a nagy „béke biró”-ról — habár megérdemelné — melyben jelenleg az egész falu valamennyi utcája is ugynevezett kutyaszorító siktatol —, köztük a kérdéses nagy-utca is — usznak, de mégsem hagyhatom felemlítés nélkül azt a nevezetes eseményt, mely békülékenységre kényszerítette egykor Kakas község két leggazdagabb emberét, mert azóta lett a „kakasi sár” békebirónak elnevezve.

E két gazdaember ugyanis egy este a vékonyka pallón szembe találkoztak egymással s minthogy elkecserezték ellenségeket voltak, egyik sem akart a pallóról a sárba lépni, hogy azáltal a másiknak utat engedjen. Áttehette volna ugyan egyik a másikat, de erre egyik sem gondolt, ama bizonyos égiszgeskedés miatt. Sokáig álltak már egy egymással szemben, midőn az egyik valahogy megéskült a sikos pallón s akaratlanul, is le kellett a sárba lépnie. Hogy azonban ellensége ne örülhesen az ő kárán, megtaszította ezt, s ez is le lépett a sárba. A kakasi sár feneketlen voltáról lévén ismeretes, a két gazda ember mind jobban-jobban lesüppedt a sárba, s már abban a stádiumban voltak, hogy a sár mellükig ért. Ekkor közlőg haláluk reményében, fölre tették az évek óta volt, gyölködést, s kezét nyujtván egymásnak, kibékültek, véletlenségből a kisbíró és a harangzó éppen akkor mentek hazafelé, s megpillantván a két süppedő gazdát, embe- reket hittek, s nagy ügygyel-bajjal kihúzták

őket. Így beszéli azt a crónika, mi igaz benne mi nem, eldöntve nincs. Annyi áll, hogy a kakasi sár békebiró néven ismeretes még mai nap is a Nagy-Kunságban.

E „békebiró”-ban botorkáltak ama bizonyos áprilisi holdvilágos estén Róka János és Veréb Mihály fiatal gazdák. A sár ugyan nem árult el olyan süppedékeséget, mint ama két ellenség idejében, hanem azért meglehetősen barátságot tanusított hőseink iránt.

Hogy merre igyekeztek a két fiatal gazda, azt nagyon bajos lett volna hamarjában megállapítani, mert hol előre, hol hátra felé, hol jobbra, hol balra fordították testük elő részét. Határozott egyenes irányt sehogysem akartak választani.

Mi volt az oka ezen határozatlanságnak, ok maguk árulták el.

— Mi... Mihály — szólott Róka János, amint öv. Nagy Mártonné asszonyom léckerítését markoláza mind a két kezével, — nem veszed észre, hogy ebben a komisz nagy „békebiró”-ben egy becstületes lépést nem tehetünk?

— De bi... bizony ő... észre vém — koma — dadogá Mihály gazda — s hogy nagyobb nyomateköt szerezzem szavainak birtelen négy-kézláb helyzetbe vágtá magát, és siralmasan nyöszörgé tovább.

— Já... János, gyere már aztán és segíts felállítani, mert mindjárt beleharapok ebbe a kulimászbba.

János gazda abba az irányba fordítá fejét, honnét a hangokat hallá s megpillantván komáját, kétségbeesett hangon motyogá:

— A... attul félek, hogy bedől ez a kerítés, ha eleresztém... no, de azért — folytatól kevés idő múlva — megpróbálom, hogy segítsek rajtad.

S a legatyafiságosabb jóindulattól vezéreltetve, elereszté öv. Nagy Mártonné asszonyom léckerítését a Mihály komája felé akart egy „becstületes” lépést tenni, de a nemes szándékában csakhamar megátolta egy kő-

A Magyar Szépművészeti Társaság...
Tíz tegnapra virradó éjjel a vész-
harang kongása zavarta meg az alvókat.

Makó városi főbíró...
Farkas és családja...
Béres és családja...

Béres és családja...
A sorozás...
Bünyölő tárgyalások...

Bünyölő tárgyalások...
Hymen...
Mépeltől...
Lókötők...

Lókötők...
A makói országos vásár...
Egy fekete fiú...

Egy fekete fiú...
Birtokváltások...
A királyné...
Házánk és a főváros...

Házánk és a főváros...
Rövid hírek...
A királyné...
Házánk és a főváros...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A karizmatikus jutalomjáték...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...
Rövid hírek...

Rövid hírek...
A nagy világ...
A csár elleni merénylet után...

PROBST KÁROLY és TÁRSAI ARAD.

Mély tisztelettel jelentjük a nagyérdemű közönségnek összes **ujdonságaink megérkezését.** Rendkívül nagy választék kitűnő bel- és külföldi

DIVATKELMEKBEN

igen jutányos árakban.

Confectio raktárunk dusan van ellátva a legújabb szabásu jaquettek, mantlettek és hosszú tavaszi felöltőkkel

Férfi-ujdonságokat különleges izlésben hozattunk.

Menyasszonyi kelengyék kiállításához egész új minták érkeztek, erre vonatkozó rendeléseket a legdusabb kivitelben 14 nap alatt teljesíthetünk kitűnő munkaerők közreműködésével.

Legjobb minőségű vászon- és asztalneműek

gyári raktárunk Oberleithner és fiaitól M.-Schönbergben, új szállítással és dus választékkal lett minden irányban ellátva, ugyiszinte valódi Schroll Benedek és fiai kitűnő chifonjai gyári áron árusítatnak. Gyári raktár kizárólag nálunk van **SZEPESI ASZTALNEMŰKÉKBEN**, melyek szinte gyári áron árusítatnak.

Női szabóságunk, mely egy **legelső rendű bécsi szabász** vezetése alatt áll, azon kellemes biztosítékot nyújtja nekünk, hogy igen becses megrendelések öltözekekre és felöltőkre kitűnő szabás és új divat szerint sikerülten lesznek készítve. Nagyrabecsült pártfogást kérve ajánljuk magunkat

mély tisztelettel:

233-5*

Minták és tervezetek kívánatra szolgáltatnak.

Probst Károly és Társai.

Kitűnő női szabóság és confectio.

Ara-kelengyék nagy választékban.

A legjobb vászon- és chifon gyári áron.

1621/1887.

Árlejtési hirdetmény.

Az aradi m. kir. államjóságigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a bassarága-sziondai VIII. oszt. sz. Steiner Jakab féle bérleten lévő **kincstári épületek javításának** vállalat utjánai biztosítása céljából a kir. államjóságigazgatóság hivatalos helyiségében

1887. évi április hó 15-én,
délelőtt 10 órakor

nyilvános árlejtés fog tartatni.

A vállalat kikiáltási költsége 2965 frt 08 krt tészen.

A részletes árlejtési feltételek és költségvetés alólirt kir. jóságigazgatóság-nál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Arad, 1887. márczius 18-án.

236-1.2

(Utánnymat nem díjaztatik.)

M. kir. államjóságigazgatóság.

Hirdetmény.

Alólirt Magyarát hegyközség elöljárósága részéről, ezennel közhírré tétetik, miszerint Magyarát község házána f. évi április hó 3-án délelőtt

hegyszék

fog tartatni, melyre a szőlő-birtokosok tisztelettel meghívattak.

Tárgyai:

1. A m. évi hegyközségi számadások megvizsgálása.
2. A dézsmaváltás ügy feletti tanácskozás.
3. Egyébb előterjesztendő ügyek.

Magyarát, 1887. márczius hó 19-én

237-2.3

Popescu János,
hegyközségi jegyző.

342-2.3

A legjobb 7' hosszú

szőlő-karó

jutányos ár mellett kapható

INKEI EMIL-nél.

Hirdetés.

500 hold kitűnő minőségű legelő a csermői határban a folyó évre jutányos áron bérbeadandó. A legelő nagybérletemen van, jó kúttal bir, itató eszközökkel fel van szerelve és víz határolja.

Továbbá

két nagy szénakazal,

legjobb minőségű, olesó áron eladó.

Egy nevelőnő,

ki a franczia nyelvben és zongorázásban, ugyszintén a leánypolgáriskola negyedik osztályának tantárgyaiban is alapos oktatást képes adni, előnyös feltételek mellett alkalmazást nyer nálam.

Egy kereskedő-segéd,

ki a magyar, német és román nyelvet birja és a könyvvitelben is jártas, vegyeskereskedésben azonnal alkalmazást kap.

Holländer Sámuel,

Utermő.

238-2.3

M. kir. államvasutak.

A Szolnok és Szajol között építendő Tiszahid.

Hirdetmény.

A Szolnok és Szajol között a Tiszán építendő vasúti hid építési munkái iránt f. é. márczius hó 17-én kelt s a lapokban e hó 18. és 19-ikén közzétett hirdetményre való utalással ezennel közhírré tétetik, hogy a szóban levő építési tárgyban leendő ajánlatok benyújtására kitűzött határidő f. é. ápril 10-éről: ápril 12. ik napjának déli 12 órájára tétetik át, amikor is az ajánlatok felbontatni fognak.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

60-1.1

CACAO
és
CHOCOLADE

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntető oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatósági nagbeiktatott végjegyzünk és cégünk alati valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, **Aradon**

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékire postai utánvétellel küldetnek szét
Victor Schmidt & Söhne.

es. kir. orsz. enged. gyárosok.
Gyár és központi szétküldési hely: **Bécs.**
V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mellett.)

Legjobb minőségű

sodrony-matracok

és azokhoz hasonló készítményű

sodrony kocsi-ülők

tisztán vas alkatrészekből, támlával vagy támla nélkül, minden kocsihoz egyszerű beakasztás által alkalmazhatók, a melyek ruganyosság, szélszerűség és rendkívüli tartósság miatt fölmúlhatnak minden más, mostanig használatban levő kocsi-üléseket.

Sodrony-matrac fa-alkatrészes 11-12 frt. — Sodrony-matrac egész vas alkatrészes 14-15 frt. — Sodrony kocsi-ülő támla nélkül 7 frt 50 kr. — Sodrony kocsi-ülő támlával 10 frt 50 kr.

A szabad: sodrony kocsi-ülés egyedi raktára Aradon 517-35.150

ERNYEI GYULA-NÁL
a „zöld papagály”-hoz

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága NEW-York-ban.

Alapítatott 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. decz. 31-én 1.747.000.000 márká.

Az új felvételek kitétek:

1884-ben 1885-ben 1886-ban

360.000.000 408.000.000 474.000.000 márká.

Az összalap emelkedett 1886. január hó 1-től 1887. jan. 1-jeig

272.000.000 márkáról 321.000.000 márkára.

A tiszta nyereségtöbblet 1887. január hó 1-én 68.000.000

márkát tesz ki és a múlt évhez viszonyítva 13.000.000 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16.000.000 márkán felül. A köl-

vények 3 év múlva kifogásolhatatlanok. Minden körvény vissza-

vásárlási és lezárási joga 3 év múlva. A 100.000 dollárból

álló részvénytőke alapszabályszerűleg csak 7% kamatoztatik,

az azon felül sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosí-

tottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:

Budapest, Andrássy-ut 12. sz.

Főgynökség Aradon,

Sonnenfeld és Schwarz uraknál.

Szabadalmazott „MIKADÓ” párisi napernyők egyedüli raktára

Lówy Testvérek

központi áru-csarnokában ARADON,

Szabadságtér, Forray-utca sarkán.

Legnagyobb választék: napernyők, cipők és kalapokból, ugyszintén derék-fűzők, tricót-derék, harisnyák, keztyűk, illatszerek, esőernyők, botok és mindenféle fehéreneműekből.

Habig P. és C. udv. szállítótól **KALAPOK** és **KARLSBADI** gyártmányi **CZIPŐK**. — Gyári raktár utazó- és kézi bőröndökben.

KIRAKATUNKAT BECSÉS FIGYELMÉBE AJÁNLIJUK.

Czipők és kalapok tartósságáért kezeskedünk.

Videki megrendeléseket pontosan eszközlünk.